

De maan wordt langzaam helderder

"Vertel mij eens lief kind, wat is de missie die jij zo belangrijk vindt?"

"Ik wil het licht van de maan weer helder laten schijnen."

"Op mijn hulp kun je zeker rekenen. Heb je al bedacht wat ik voor je zou kunnen betekenen?"

De takken van de boom wiegen langzaam heen en weer. Gouden ginkgo bladeren vallen naar beneden op de grond naast de voeten van kleine monnik. Het ene blad glinstert nog mooier dan het andere.

Kleine monnik pakt één van de bladeren op en draait de steel rond tussen zijn duim en wijsvinger.

Het weerkaatsende zonlicht op het draaiende blad schittert in zijn ogen.

"Ik denk met je mee en krijg plotseling een geweldig idee!"

Neem mijn blad met je mee op reis en gebruik het heel wijs. Wees er zuinig op, bewaar het goed. Bij het meer waar het licht van de maan op het water schijnt zul je weten wat je doen moet."

"Bedankt!" zegt kleine monnik. "Dat zal ik doen!"

Voorzichtig stopt hij het ginkgo blad tussen zijn kleding. Dan staat hij op en loopt naar de stam van de ginkgo boom om hem te omhelzen.

"Heel erg veel dank voor je mooie zang, voor het blad én voor de gouden tip. Ik ga met goede moed weer verder op mijn reis om de missie van oude monnik te volbrengen."

"Het ga je goed kleine vriend, ik wens je wijsheid en kracht, ik houd de maan in de gaten om te zien of je je missie hebt volbracht."

"De maan is al helderder dan toen ik bij oude monnik vertrok," lacht kleine monnik.

